

Miramella alpina

GROENE BERGSPRINKHAAN

<i>Miramella alpina</i>	
maten in mm	
♂	15-20
♀	22-27
voorvleugel ♂	3-4,5
voorvl macr ♂	-10,8
voorvleugel ♀	3,5-6
voorvl macr ♀	-10

stridulatietandjes afwezig

Miramella alpina is een kleine, glanzend groene veldsprinkhaan. De voorvleugels zijn schubvormig en liggen aan de zijkant van het halsschild. Zelden komen langvleugelige dieren voor. De onderkant van de achterdijen is opvallend rood gekleurd. Tussen de bases van de voorpoten is een knobbel aanwezig. Beide seksen kunnen met de kaken geluid maken (BELLMANN 1985).

VOORKOMEN

Het voorkomen van *M. alpina* is beperkt tot Europa, van de berggebieden in Frankrijk en Spanje in het westen tot Slowakije, Roemenië en Hongarije in het oosten. In Zuid-Duitsland komt *M. alpina* nog vrij veel voor in de hogere delen van het Zwarte Woud. De enige vondst uit België is een twijfelachtige van Torgny (prov. Luxembourg), 1950. De soort komt het meest voor boven 1000 m hoogte, vooral in vrij vochtige graslanden. Deze bergsoort is niet in Nederland te verwachten (DETZEL 1991, DEVRIESE 1988, HARZ 1957A, 1975).

SUMMARY

The Green Mountain Grasshopper is a montane species, which was once (doubtfully) recorded from Belgium. The species cannot be expected to occur in the Netherlands.

<i>Calliptamus italicus</i>	
maten in mm	
♂	14-25
♀	20-33(-40)
voorvleugel ♂	11,3-17,8
voorvleugel ♀	14,4-18 (-31)
stridulatietandjes	afwezig

Calliptamus italicus

ROSEVLEUGEL

C. italicus is een vrij grote veldsprinkhaan, met opvallende lichtrode achtervleugels, rode achterschenen en gestreepte ogen. Tussen de bases van de voorpoten is een knobbel aanwezig. De mannetjes hebben een complex genitaal apparaat. De voorvleugel reikt in beide seksen voorbij de achterknie.

De cyclus is eenjarig en de eipakketten worden waarschijnlijk in de bodem gelegd. Het voedsel bestaat voornamelijk uit kruiden. In Duitsland komt de soort vooral voor op rotsachtige, weinig begroeide terreinen. Bij het benaderen van het vrouwtje worden door het mannetje korte tikkende en krakende geluiden met de kaken voortgebracht, die op minder dan 50 cm hoorbaar zijn. Striduleerbewegingen met de achterpoten zijn bij deze soort geluidloos. Het vrouwtje maakt geen geluid (FABER 1953, BELLMANN 1985).

VOORKOMEN

Het verspreidingsgebied van *C. italicus* is groot en reikt van Spanje en Frankrijk in het westen tot Centraal-Azië in het oosten. Vroeger kwam de soort op een behoorlijk aantal plaatsen in Duitsland voor, vooral in het Rijn-Main gebied en zuidelijker. In de jaren dertig vermeerdeerde de soort zich bijvoorbeeld in de omgeving van Darmstadt nog massaal en kon toen ook behoorlijke schade aanbrengen. In Wallonië kwam de soort in het begin van deze eeuw gedurende enige tijd voor bij Torgny (prov. Luxembourg). De dichtstbijzijnde populaties liggen nu in het noorden van Lotharingen en Baden-Württemberg, 300 km verwijderd van de Nederlandse grens, maar ook hier wordt de soort bedreigd. In Nederland is *C. italicus* niet te verwachten (BELLMANN 1985, DETZEL 1991, DEVRIESE 1988).

SUMMARY

The Italian Locust is a robust species with red hindwings. It used to occur in Belgium (Wallonia) early this century, but has now vanished from most of its former sites in Western and Central Europe. It has never been found in the Netherlands and is unlikely to occur here.